

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 12, nr. 126. Tiraj: 1000 exemplare

2/2020

ECO Setea creierului

AQUA TEHNICA Apa la gravitație zero

in CETATE Relativitatea iubirii, lângă Timișoara

un de VORBA Ștefan Libotean: „Până la urmă, valoarea își spune cuvântul”

Procedura de achiziție publică, din cadrul POIM, în linie dreaptă

Aquatim SA se află în procesul de implementare al „Proiectului regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020”, cofinanțat prin Programul Operațional de Infrastructură Mare (POIM), în valoare de 180 de milioane de euro. Investițiile din cadrul acestui proiect se adresează unui număr de 45 unități administrativ teritoriale din județul Timiș. Ele sunt împărțite în 30 de contracte de lucrări și în 3 contracte de servicii.

În prezent, au fost demarate 12 contracte de lucrări și 2 contracte de servicii, acestea fiind în plină

procedură de achiziție publică. Obiectivul general al proiectului îl constituie dezvoltarea unor sisteme durabile de alimentare cu apă și apă uzată, prin investiții pentru lucrări de infrastructură de mediu, în Timișoara și în 81 localități din județul Timiș. Conform acestuia, se vor realiza 22 de stații de tratare a apei, 483 km de conducte de alimentare cu apă, 6 stații de epurare, 412 km de rețele de canalizare, o linie de valorificare energetică a nămolului și un sistem SCADA regional.

C. Radosav

Apă sigură, la robinetele timișorenilor

garantată de sutele de teste de urmărire a calității apei care se fac zilnic, indiferent de anotimp și de precipitații, în laboratorul Aquatim.

Apa, fie că provine din sursă de suprafață (Bega) sau de adâncime (foraje),

devine sigură în stațiile de tratare. Tehnologiile de proces utilizate diferă în funcție de natura sursei, dar toate se încheie, obligatoriu, cu dezinfectia, operațiune menită să confere apei

siguranță pe tot traseul ei, până la robinetele consumatorilor.

Apa de băut, folosită la gătit sau pentru igiena personală, nu trebuie să conțină niciun agent

patogen pentru om, iar una dintre soluțiile utilizate, cu succes, pentru anihilarea microorganismelor periculoase pentru om este dezinfectia apei cu clor.

În România, deci și în Timișoara, normele prevăd o concentrație a clorului liber în apă de 0,5 mg/l. Ghidul Organizației Mondiale a Sănătății pentru calitatea apei potabile declară o concentrație de 10 ori mai mare a clorului în apă, de 5 mg/l ca neavând niciun risc semnificativ pentru sănătate, în cazul consumului pe toată durata vieții.

Clorul este, așadar, un important element de siguranță, companiile de apă fiind obligate să asigure prezența clorului rezidual liber în apă, în orice punct al rețelei de distribuție.

Aquatim monitorizează strict calitatea apei în rețeaua de distribuție și încadrarea acesteia în normele legale. Rezultatele analizelor pentru apa potabilă din rețeaua Timișoarei sunt publicate lunar pe site-ul societății și pot fi consultate.

Loredana Leordean

Primăvara timpurie din acest an a adus, pe lângă creșterea temperaturilor, și mărirea debitelor râurilor din Banat, inclusiv pe cel al Begăi, principala sursă de alimentare cu apă a Timișoarei. Acest lucru nu a produs nicio modificare în calitatea apei de la robinetele timișorenilor. Apa este sigură, siguranță

Primul curs Aquadematica 2020

Fundația Aquadematica a dat startul programului său de pregătire profesională din 2020, dedicat în principal salariaților de la companiile de apă din România, cu un curs de instruire în domeniul sistemelor de management.

Cursul, organizat în parteneriat cu firma Prisma Quality Systems, a fost structurat pe două module,

și anume, „Cerințele standardului ISO 45001:2018 și implementarea acestuia în sistemele existente” și „Formarea auditorilor interni pe cerințele ISO 19011:2018”. Cursul s-a desfășurat la Timișoara, la sediul companiei Aquatim, în perioada 17-21 februarie.

Interesul a fost mare și pentru că acest prim curs Aquadematica a fost susținut de către Vasile Onu, profesor asociat la Universitatea Tehnică București, expert CE pentru infrastructura calității, evaluator și auditor de sisteme de management, cu numeroase certificări și cu o experiență solidă în domeniu. Circa 20 de persoane s-au înscris pe lista participanților la primul modul. Numeroși alți specialiști li s-au alăturat ulterior, pentru al doilea modul.

Oferta de pregătire și perfecționare profesională a fundației Aquadematica este una foarte bogată și anul acesta. Vă așteptăm cu interes la Timișoara!

Cursurile Aquadematica din această primăvară:

05-06.03: Protecția cibernetică a sistemelor de operare apă uzată. Studiu de caz - Compania de apă uzată din München

19-20.03: Curs de modelare hidraulică

07-08.05: Tendințe actuale din domeniul resurselor umane

04-05.06: Economie circulară - valorificare nămol. Stația de epurare Straubing (Germania)

11-12.06: Cunoștințe de bază în operarea unor stații de tratare. Exploatarea proceselor unitare din stațiile de tratare. Exploatarea echipamentelor din cadrul proceselor unitare

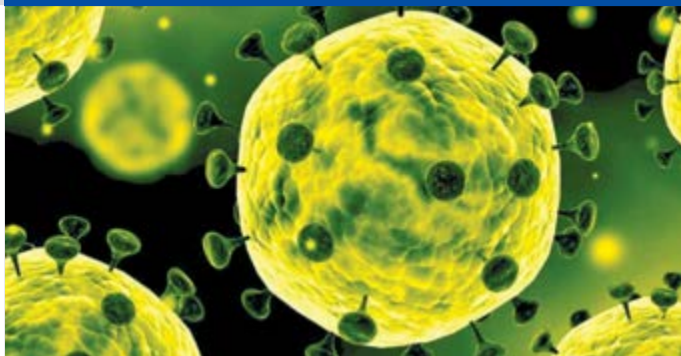
18-19.06: Alegerea soluțiilor optime în proiectarea reabilitării de canal

25-26.06: Bilanțul masic și energetic al proceselor de tratare a nămolului de Epurare

L. Leordean

Omul facilitează saltul virusurilor între specii

**AQUA
NATURA**

Pesemne că ne trebuia o nouă epidemie periculoasă (ce se transformă pe zi ce trece în pandemie) pentru a realiza o evidență, explicată atât de logic de către specialiști: animalele transmit oamenilor boli fatale, îndeosebi când acestea sunt manevrate în condiții improprie și când carnea se consumă crudă.

„Manipularea produselor de carne crudă e periculoasă – indiferent că vorbim de liliac, că acolo (în China n.r.) se vând și liliaci în piețe, șerpi, tot felul de gănganii, toate chestiile astea pot fi contaminate, pentru că au secreții pe ele. Secreția este cea care conține virusul, nu carnea în structura ei!”, este declarația edificatoare a profesorului doctor Adrian Streinu-Cercel, managerul Institutului de Boli Infecțioase „Matei Balș” din București, conform Digi 24.

Ceea ce trăim în prezent este, în opinia profesorului, rezultatul unui „malpraxis cu natura”. „Ni s-a spus: mănânci carne de porc, mănânci carne de vacă, mănânci curcan și ce-om mai mânca. În momentul în care accesăm alte specii, care au un alt pattern din punct de vedere al structurii, se realizează ceea ce se cheamă facilitarea saltului între specii. Aceste coronavirusuri nu sunt specifice omului, ele sunt specifice animalelor, celelalte categorii de vietăți de pe Terra. În momentul în care noi nu folosim focul ca să procesăm alimentele, nu facem altceva decât să lăsăm libertate acestor microorganisme să facă saltul între specii”, a mai declarat Streinu-Cercel.

Epidemia de coronavirus din China continuă să se extindă amenințător. Bilanțul a ajuns la peste 2000 de morți și peste 75.000 de îmbolnăviri în cel puțin 30 de țări.

Jumătate de secol de boli grave, via animale

În ultimii 50 de ani, boli periculoase s-au transmis, periodic, de la animale la om, iar acest lucru se

va întâmpla tot mai des, în condițiile schimbărilor climatice și afectării agresive a ecosistemelor planetei.

Pandemia SIDA, declanșată de virusul HIV, la începutul anilor '80, provine de la maimuțe.

Pandemia de gripă aviară, din anii 2004-2007, provine de la păsări, iar, în 2009, porcii s-au aflat la originea gripei porcine.

Sindromul acut respirator (SARS) a venit de la lilieci, animale care se află și la originea bolii Ebola.

Animalele sunt purtătoarele unei game extrem de variate de agenți patogeni – bacterii sau viruși – care pot provoca tot felul de boli. Pentru a supraviețui și evolua, acești patogeni au nevoie să infecteze cât mai multe „gazde”, iar „saltul între specii” reprezintă o astfel de modalitate.

Realitatea este că, în funcție de „noutatea” virusului respectiv și de capacitatea organismului uman de a produce anticorpi, rata deceselor diferă de la o boală la alta.

O statistică neagră arată, spre exemplu, că epidemia de gripă spaniolă a ucis cam tot atâția oameni cât primul și al doilea război mondial la un loc, undeva între 50 și 100 de milioane. Numărul total de victime al celor două deflagrații mondiale fiind în jur de 80 de milioane!

În cazul coronavirusului, rata de mortalitate este, în acest moment, de aproximativ 2%, dar numărul de persoane infectate a depășit deja pe cele din cazul SARS.

O altă statistică, importantă din această perspectivă, arată că, în prezent, 55% din populația planetei trăiește în mari așezări urbane, comparativ cu 35%, cât era acum 50 de ani, iar marile orașe „dețin” vietăți din păcate amenințătoare pentru sănătate: șobolani, păsări, ratoni, veverițe, vulpi, șacali sau maimuțe. Dacă mai punem la socoteală culturile în care oamenii mănâncă astfel de animale, pericolul devine evident, major, chiar fatal.

Sfatul pe care l-am primit cu toții în copilărie este obligatoriu și salvator: mâini curate. Spălatul mâinilor este, oricât ar părea de banal, vital. Mai ales în ultimii ani care nu ne-au ferit deloc de surprize urâte, transformate adesea în tragedii planetare.

C.R.

Lipsa de oxigenare e o... sete a creierului

ECO

Cine nu s-a confruntat măcar o dată în viață cu dureri de cap imprevizibile, săcâitoare și inexplicabile? Din obișnuința combinată cu grabă, antidotul cel mai facil este pastila minune pentru migrene și reacții aferente asociate acestei senzații neplăcute pentru oricare dintre noi. Prea puțini sunt cei care își alocă un timp minim pentru a analiza și stabili ulterior cauzele apariției durerilor obositoare, chiar dacă acestea ajung să se repete foarte des.

Materialul nostru vine să prezinte o stare de fapt care, poate, ar avea nevoie de mai multă atenție dinspre cei care experimentează dureri de cap și migrene, căci soluțiile sunt, adeseori, facile și rapide. Mai mult, ele nu implică medicația, ceea ce este extraordinar.

Spre exemplu, studiile demonstrează că atunci când o persoană sănătoasă suferă de un nivel scăzut de oxigen în sânge (hipoxie) – declanșat pe fondul unei densități scăzute de oxigen în aerul inspirat –, organismul compensează această lipsă de oxigen prin creșterea fluxului de sânge către organele și țesuturile vitale, căci aportul de oxigen la nivelul creierului și al mușchilor trebuie obligatoriu menținut.

Așadar, avem de-a face cu o tensiune arterială crescută, care limitează gradul de protecție al organelor și țesuturilor vitale, în condițiile unui nivel scăzut de oxigen. Creșterea ei vine la pachet și cu durerile de cap.

Pentru a înțelege mecanismul intern, mai bine zis cum este posibil ca hipertensiunea să influențeze acest răspuns compensatoriu al organismului, cercetătorii Universităților din Brazilia și Copenhaga au măsurat vreme de cinci minute fluxul de sânge către creier și către mușchii picioarelor în rândul participanților la studiu.

Pentru acest experiment, voluntarii au fost testați în condiții de presiune normală a aerului, dar cu o tensiune arterială crescută și o concentrație scăzută de oxigen, vreme de cinci minute.

S-a demonstrat, astfel, că aportul de oxigen către creier afectează și sistemul muscular.

Situația este similară deshidratării, despre care noi am mai scris. Practic, în cazul deshidratării, creierul se contractă temporar din cauza pierderii de lichide, acest proces declanșând migrenele specifice lipsei de apă. La fel și în cazul lipsei de oxigen.

Crenguța Radosav

Cum bei apă la gravitație zero?

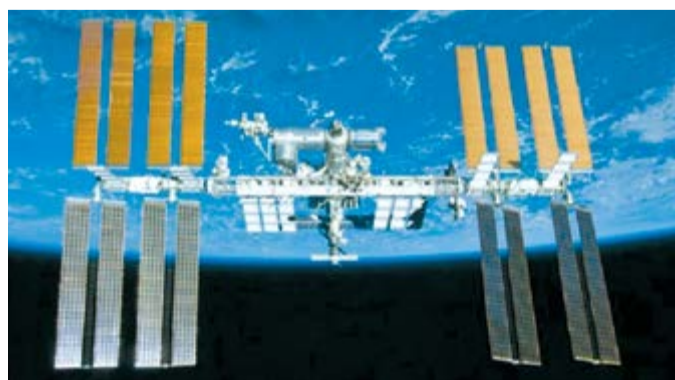
**AQUA
TEHNICA**

E fascinantă. Stă deasupra tuturor, la aproximativ 300 km deasupra Pământului. Într-o zi și-o noapte, îl ocolește de vreo 16 ori. Este vedeta sateliților artificiali puși vreodată pe orbită de oameni. Vorbim despre Stația Spațială Internațională (ISS), uzina minune din spațiu care găzduiește astronauți dedicați unor misiuni nobile, în condiții extreme, la care nu foarte mulți dintre noi ar rezista. De aceea oamenii aceștia sunt rari, cu siguranță speciali, în fapt, extraordinari.

Componența grupului de astronauți se schimbă periodic, din rațiuni deopotrivă științifice și medicale. De aici, viața în condiții de gravitație zero pare incredibilă, acolo, însă, realitatea este una dură. Nu există sus sau jos, plutirea prin spațiu nu foarte generos fiind singura... certitudine. Lucruri foarte simple, precum deplasarea de la un punct la altul,

curățenia personală, dormitul, mâncatul și băutul, trebuie făcute aici aparte, total diferit decât pe pământ.

Astronauții au, în general, câte o cușetă, unde încap ei, sacii de dormit, câteva obiecte personale și... cam atât.

Băutul apei: la gravitație zero, nu poți turna apă într-un pahar, dar o poți suga dintr-o pungă, printr-un pai. Purificarea fluidelor corporale permite ISS să recicleze o cantitate suplimentară de 6.000 de litri de apă pe an, evitând astfel să transporte acea cantitate de apă în spațiu. Sistemul de reciclare este atât de eficient încât este posibil ca apa rezultată să fie mai curată decât apa de la robinet ce se consumă pe Pământ.

Ca o concluzie, viața pe Stația Spațială Internațională este departe de ceea ce, poate, ne-am imaginat unii dintre noi, fascinați de industria de film din domeniu. Însă și strania experiență de a vedea de 16 ori răsăritul și de tot atâtea ori apusul Soarelui, în 24 de ore (datorită celor 15-16 rotații ale ISS în jurul Terrei) merită tot efortul!

C. Radosav

Mileva Marić și relativitatea iubirii

La circa 120 kilometri de Timișoara, în Serbia, lângă orașul Titel, călătoria Begăi se sfârșește, apele acesteia unindu-se cu cele ale râului Tisa.

În Titel, un orașel din Voievodina ce numără în prezent aproximativ 5.000 de locuitori, s-a născut, acum 145 de ani, o fată pe nume Mileva Marić. În acea vreme, nu era un lucru obișnuit ca fetele să meargă la școală. Dar Milevei îi plăcea să învețe, iar dragostea ei pentru învățătură a purtat-o într-o călătorie extraordinară în lumea științelor exacte, alături de nimeni altul decât Einstein.

Mileva a fost prima soție a lui Albert Einstein, iar viața lor împreună a fost și dulce, și amăruie, dar nicidecum ușoară. Mileva Marić-Einstein a avut de luptat cu prejudecăți și bariere, greutăți și întâmplări nefericite, și este greu de spus dacă întâlnirea ei cu marele savant i-a adus mai mult rău sau bine în viață.

Mileva Marić a fost un fizician cu o inteligență remarcabilă și se pare că numele și contribuțiile ei la lumea științei au rămas cumva ascunse în umbra laureatului Nobel. Mulți cercetători și biografi sunt astăzi de părere că soția lui Einstein a fost co-autor la tezele importante ale acestuia din primii ani de activitate și că aportul ei a fost unul cel puțin semnificativ, dacă nu esențial. Numai că lipsa dovezilor directe, absența numelui Marić pe lucrările științifice trimise spre publicare fac ca recunoașterea Milevei să rămână o chestiune controversată.

Totuși, chiar și oponentii cei mai înverșunați ai Milevei admit că ea a jucat un rol important, din punct de vedere intelectual, în formarea lui Einstein în anii de studenție, precum și în primii ani ai căsătoriei lor, când s-au născut teoriile sale revoluționare, fizica cuantică și relativitatea.

Mileva a fost prima din cei trei copii ai unei familii înstărite din Austro-Ungaria, de descendență sârbă. Avea un defect congenital la șold și schiopăta ușor. Din fire era tăcută și îi plăcea la școală, îi plăcea să învețe, de toate, de la matematică la limbi străine. La sfârșitul secolului XIX, fetele nu era încurajate să meargă foarte departe cu educația și nu aveau „intrare” la profilele de știință, dar Marija și Miloš, părinții Milevei, aveau mijloacele necesare să susțină visul fiicei lor, așa că au obținut aprobări și dispense, au plătit taxe și așa a trecut eleva cu drag de învățătură prin mai multe școli, de la Sremska Mitrovica la Novi Sad apoi la liceu, în Zagreb și în cele din urmă studentă în Elveția, în periplul ei fiind, de multe ori, o fată singură într-o lume a băieților.

Politehnica din Zürich a fost locul unde cei doi s-au întâlnit, în 1896. Ea avea 21 de ani, el 17, dar erau colegi de grupă, o grupă de doar cinci studenți, patru băieți și Mileva. Aveau preocupări și interese comune, învățau împreună, se completau bine unul pe altul, așa că prietenia și dragostea au urmat firesc. În scurt timp, cei doi au devenit inseparabili, un cuplu unit de pasiunea împărtășită pentru fizică. Până la sfârșitul facultății, în 1900, Mileva și Albert aveau note similare, evident mari, cu excepția fizicii aplicate, unde ea a obținut calificativul maxim, 5, iar el pe cel minim, 1. Mileva, o minte metodică și organizată, excela la munca experimentală.

În anul 1900, norii se adună pe cer. Mileva „pică” examenul de diplomă, un examen oral pe care toți colegii ei îl promovează cu note mari. Nici cu dragostea nu stătea prea bine. Pentru părinții lui Albert nu era o noră „eligibilă”, prea intelectuală, prea bătrână și nu evreică. Anii următori curg tot cu „turbulențe”. După o mini-vacanță romantică la Lacul Como, Mileva rămâne însărcinată. Un copil în afara căsătoriei era inacceptabil social, iar Albert, în continuare șomer, nu se putea căsători cu ea. Cu un drum incert în față, tânăra viitoare mamă dă din nou examenul de licență, în vara anului 1901 și, din nou, nu reușește să treacă. Este sfârșitul brutal al visului ei de a absolvi facultatea. Se întoarce în Serbia, la părinți, și, în ianuarie 1902, naște o fetiță, un secret bine păstrat zeci de ani, până când au fost publicate scrisorile celor doi. Einstein scrie despre micuța Liserl, căci așa o chema pe fetiță „o iubesc atât de mult și nu am întâlnit-o încă!”. Nu o va întâlni, Liserl dispăre fără urmă. Foarte probabil a fost dată spre adopție și sunt indicii că ar fi murit de scarlatină în primul an de viață.

Perioada următoare este grea, dar prolifică. În 1904, se naște un mic miracol, fiul lor Hans-Albert, iar 1905 reprezintă încununarea eforturilor și a

căutărilor de până acum. În *Annus Mirabilis*, anul miracol, cum este numit acum, Einstein a publicat patru lucrări ce au schimbat percepția despre spațiu, timp și materie, printre care cea despre efectul fotoelectric (ce a dat naștere teoriei cuantice și i-a adus la Premiul Nobel în 1921), cea despre teoria specială a relativității și celebra $e = mc^2$.

Așteptările Milevei au fost întemeiate. Drumuri s-au deschis, iar cariera tânărului Einstein a făcut salturi înainte, ocupând poziții la catedre ale universităților din Berna, Praga, Berlin. În 1910 li s-a născut încă un copil, Eduard. Dar relația se deteriorează și cei doi se înstrăinează și în iubire, și în muncă. În 1914, în prag de război, Marić își ia copiii și se întoarce la Zurich. Mileva și Albert au divorțat în 1919 și în același an, el s-a recăsătorit cu verișoara sa, Elsa Löwenstahl.

Peste doi ani, Einstein a primit Premiul Nobel. Lui i-a revenit gloria, iar Milevei, conform înțelegerii de la divorț, banii, echivalentul a circa 32.000 de euro din ziua de azi. De acum și până la sfârșit, viața rămâne grea pentru Mileva. A murit la vârsta de 72 de ani, în 1948, în Zurich. Albert a murit la 76 de ani, pe patul de spital, în Princeton, SUA, după ruptura unui anevrism de aortă abdominală.

Între Mileva și Albert au apărut, pe rând, frustrări, resentimente, dar și reconcilieri și acceptarea. Observând la un moment dat, cu amărăciune, că celebritatea, pe care o visase și pentru care muncise (!), îl face pe Einstein să aibă tot mai puțin timp pentru familia lui, Mileva ar fi spus „așa e cu faima, unii se alege cu perla, alții cu cochilia”.

Recunoașterea a venit târziu pentru Mileva. În 2005, o placă memorială a fost pusă pe casa unde a locuit, în Zürich, pe Huttenstrasse 62. În același an, bustul ei a fost instalat în Sremska Mitrovica, unde a studiat, un alt bust se află în campusul Universității din Novi Sad, iar liceul din orașul ei natal, Titel, îi poartă numele.

Cât din Mileva și cât din Albert este în lucrările din *Annus Mirabilis*? Când doi oameni sunt apropiați, sunt compatibili și lucrează cu dedicare la un proiect comun, e greu de tras o linie și de spus unde începe și unde se termină contribuția fiecăruia. Să zicem că este... relativ? Sigur e că viața Milevei, cu sau fără Einstein, ar fi fost diferită, în detalii care contează, dacă s-ar fi născut cu o sută de ani mai târziu. O fată ca ea, cu drag de carte, și-ar fi încheiat studiile și, foarte probabil, ar fi profesat.

Loredana Leordean

Germaniu

În 6 februarie 1866, chimistul german Clemens Winkler a descoperit elementul chimic pe care l-a numit germaniu.

Germaniul este un element chimic notat cu simbolul Ge, al cărui număr atomic este 32. Este un metaloid lucios, dens, de culoare gri, ce posedă proprietăți chimice similare cu staniul și siliciul. Germaniul pur este un semiconductor, având un aspect similar cu siliciul. Germaniul reacționează cu oxigenul, formând numeroși compuși, fiind astfel mult prea reactiv pentru a fi găsit în stare nativă pe Pământ.

Germaniul ocupă locul 50 ca abundență în compoziția scoarței terestre. În 1869, Dmitri Mendeleev a prezis existența elementului, precum și unele proprietăți ale acestuia pe baza poziției sale în Tabelul periodic. Aproape două decenii

mai târziu, Clemens Winkler descoperă germaniul (alături de argint și sulf), în argirodit. Winkler l-a numit așa după țara sa, Germania. În zilele noastre, germaniul este extras în principal din sfalerit (principalul minereu al zincului), dar poate fi obținut și din minereuri de argint, plumb sau cupru.

C.R.

Ștefan Libotean: „Până la urmă, valoarea își spune cuvântul”

un
de
VORBA

E la noi în companie de puțin timp, mai exact din 23 august 2018, dar parcă ar fi de-o viață. A lăsat o multinațională celebră de pe piață, ENEL, unde a lucrat imediat după terminarea facultății (Electro-Energetica, din cadrul Universității Politehnica Timișoara), pentru Aquatim, ceea ce, recunoaștem, ne pică tare bine.

Șeful Secției Sucursale din Aquatim, Ștefan Ioan Libotean, e un om deștept, deschis, implicat, empatic, special. Ca atare, a primit, cu tot, dragul, un loc în rubrica noastră „Un pic de vorbă”. E o nouă poveste frumoasă despre seriozitate și profesionalism, despre oamenii buni de lângă noi, dispuși să împărtășească experiențe, certitudini, vise.

Moroșan de fel, Ștefan a optat pentru Timișoara imediat după terminarea Liceului de Telecomunicații din Baia Mare, când, împreună cu alți 18 colegi, a decis că cel mai vestit și dezvoltat oraș al țării – după cum l-a perceput și îl percepe încă – îi va deveni a doua casă. N-a regretat nicio secundă alegerea. Mândru de rădăcinile-i puternice, fericit să se prezinte de-acum bănățean sadea, Ștefan Libotean are un parteneriat solid cu viața și-o viață împlinită.

Așadar, cronologic, inginerul electro-energetic, proaspăt absolvent de facultate, se angajează, în 2003, la Electrica, Filiala de Distribuție și Furnizare Energie, ca o confirmare a școlii politehnice solide și a cunoștințelor teoretice dobândite. Sub mâna forte a directorului Milea, Ștefan este numit, în anul 2007, șeful Centrului Operativ Timișoara în cadrul,

de-acum, ENEL, funcție cu responsabilitate majoră, pe care a deținut-o până când a plecat din instituție pentru a deveni colegul nostru.

De ce Aquatim? „În toată această perioadă, am colaborat foarte mult cu specialiști din Aquatim, pentru diverse proiecte pe care compania le desfășura. Mi-a plăcut că e tot o firmă de utilitate publică, precum ENEL, care deservește oamenii, mie plăcându-mi foarte mult să lucrez cu oamenii. Impresia formată despre Aquatim a fost pozitivă, de ani de zile, astfel că sosirea mea aici a fost chiar o bucurie”, povestește Ștefan.

Cât despre munca în Aquatim, băimăreanul nostru ambițios este ferm convins că într-o firmă ca a noastră nu poți lucra decât în echipă, inginerește vorbind, într-o colaborare matricială (și pe orizontală, și pe verticală), cu colegii și cu șefii, obligatoriu sincer și deschis. Ștefan crede și în zicerea perfect adevărată că „până la urmă, valoarea își spune cuvântul”, astfel că demersul profesional propriu este de la sine înțeles.

„Sunt oameni foarte buni, cu viziune, care vor să împingă lucrurile înainte. Cred că, în orice colaborare, cheia este naturalețea. Să spui lucrurilor pe nume, întotdeauna, pentru că, între colegi, trebuie să existe o sinceritate profesională. Dacă oamenii sunt naturali, atunci și relațiile sunt sincere. E adevărat că, în ultimul timp, ne lipsește acest exercițiu și nu înțeleg de ce. Din perspectiva aceasta, eu nu mă voi schimba vreodată, rămân un om deschis și sincer”, mai spune Ștefan.

Coordonarea celor cinci sucursale ale Aquatim (Sânnicolau Mare, Jimbolia, Deta, Făget, Buziaș) îl motivează și provoacă să-și atingă țintele propuse, firești, importante, imediate: creșterea respectului față de muncă, obligatoriu la pachet cu dragul de-a veni la lucru, implicarea și disponibilitatea de a învăța, o bună comunicare.

Cum l-au perceput colegii? „Le-am spus din start că vor avea deschidere totală, că vom discuta și analiza orice problemă apărută sau existentă și că vom rezolva împreună totul. Clientul e cel mai important, astfel că trebuie să gestionăm sensibilitatea sa. Asta ne creează imaginea. Trebuie să fim empatici întotdeauna. Simt că va fi foarte bine atât timp cât oamenii vor percepe exact ceea ce am transmis, în mine au, cu certitudine, un

coechipier, căci, înainte de toate, sunt colegul lor.”, mai spune Ștefan.

În plan personal – vital și pentru colegul nostru –, Ștefan este căsătorit, din anul 2005, cu Silvia. Împreună au două fete, Ingrid Silvia și Maria Nicole, eleve la Colegiul Național Bănățean, în clasa a IV-a, respectiv a VIII-a.

„Familia îți confirmă evoluția, până la urmă, te stabilizează și responsabilizează enorm. Vorbim mult cu fetele noastre despre principiile solide care trebuie să ne fie ghid în viață, cu aceeași sinceritate despre care îți spuneam, căci doar astfel poți construi ceva trainic și frumos. Am avut și am un model în viață, pe mama mea. M-a învățat că relaționarea cu cei din jur trebuie să fie neapărat una caldă. La rândul ei, mama a lucrat într-o firmă de utilitate publică, exact în domeniul relațiilor cu clienții, astfel că am crescut în acest spirit deschis și onest”, continuă, la rândul-i, foarte cald, Ștefan Libotean.

I se face des dor de Baia Mare și de mama sa, de schiatul în munții natali. Uneori, își urcă familia în mașină și pleacă spre celălalt acasă. Îi place postura, nu e deranjat nici de distanță, nici de sentimentul pe care îl resimte din plin: și moroșan, și bănățean, căci, așa cum spune, „m-am format aici, rezonoz cu Timișoara, îmi place atmosfera, deschiderea umană, culturală, spiritul multiethnic armonios, sunt deja bănățean cu totul!”.

Mirajul străinătății l-a atins și pe el, la un moment dat, însă a refuzat să-și lase familia aici. Nu se va opune, în schimb, unei decizii din partea fetelor, dacă ar fi să existe vreodată, pentru că orice lucru care îți aduce evoluție – studii în străinătate, serviciu, bine job, ca să fim adaptați – e de bun augur. „Dar acasă e acasă! Doar cine poate împlânzi dorul rezistă.”

Ce bine că Ștefan nu l-a împlânzit! Mulțumesc frumos, ești un om pe cinste! Inginerește vorbind – ca să păstrezi patentul tău –, fie ca matricea ta aquatimistă să fie una de excepție!

Crenguța Radosav

Fotografia lunii

Într-adevăr, cu bucurie și senin în suflet, Vestim Omenia pentru toți cei care ne sunteți clienți și prieteni, în avanpremiera unei primăveri frumoase și norocoase!

Aquatim vă mulțumește pentru fidelitate și pentru parteneriatul sincer existent. Ne străduim să fim aproape de problemele dumneavoastră, să le rezolvăm prompt, să fiți mulțumiți, pentru că sunteți cei mai importanți pentru noi.

Suntem o societate puternică și dinamică, avem o tradiție de sute de ani a alimentării cu apă și a canalizării din Timișoara care ne obligă să fim conectați la perspective moderne și înalt calitative.

Să vă fie primăvara minunată!

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav

Redactori: Alin Anchidin

Crina Chirilă

Loredana Leordean

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro